AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2007. június 7. *

A T-167/04. sz. ügyben,

az **Asklepios Kliniken GmbH,** (székhelye: Königstein-Falkenstein [Németország], képviseli: K. Füßer ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: V. Kreuschitz és M. Niejahr, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik kezdetben: C.-D. Quassowski és A. Tiemann, később: W.-D. Plessing és C. Schulze-Bahr, meghatalmazotti minőségben)

* Az eljárás nyelve: német.

és

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli kezdetben: M. Bethell, később: C. Gibbs és E. O'Neill, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

az EK 232. cikk alapján annak megállapítása iránt benyújtott kérelme tárgyában, hogy a Bizottság – azáltal, hogy a felperesnek a németországi állami fenntartású kórházak részére történő, állítólagosan jogellenes támogatások nyújtására vonatkozó panasza ellenére nem fogadta el az EK [88.] cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot – nem teljesítette az EK 88. cikkből, valamint a 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdéséből és 13. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, I. Wiszniewska-Białecka és E. Moavero Milanesi bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. március 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 Az EK [88.] cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság megvizsgálja a bejelentést közvetlenül annak kézhezvétele után. […] a Bizottság a (2), (3) vagy (4) bekezdés szerint határozatot hoz.

(2) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy a bejelentett intézkedés nem minősül támogatásnak, megállapítását határozatban rögzíti.

(3) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy nem merült fel kétség a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és amennyiben az az [EK] [87.] cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal […]. A határozat megjelöli, hogy a Szerződésben szereplő melyik kivétel került alkalmazásra.

(4) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, az [EK] [88.] cikk (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt […].”

2 A 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Amennyiben bármilyen forrásból a Bizottság tudomására jut egy feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információ, a Bizottság késedelem nélkül megvizsgálja az információt.”

3 A 659/1999 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A Bizottság, miután lehetőséget biztosított az érintett tagállamnak észrevételei megtételére, olyan határozatot hozhat, amely megköveteli a jogellenes támogatás nyújtásának felfüggesztését, amíg a Bizottság határozatot nem hoz a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségéről […].”

4 A 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A lehetséges jogellenes támogatás vizsgálata a 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozattal zárul. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok esetében az eljárást […] határozat zárja. Amennyiben egy tagállam nem tartja be az információnyújtási rendelkezést, a Bizottság a határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg.”

5 A 659/1999 rendelet 20. cikkének (2) bekezdése ételmében:

„Minden érdekelt fél tájékoztathatja a Bizottságot a feltételezett jogellenes támogatásról és a támogatással való feltételezett visszaélésről. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a birtokában lévő információ alapján nincs megfelelő alap az eset vizsgálatára, erről tájékoztatja az érdekelt felet. Amennyiben a Bizottság határozatot hoz a benyújtott információ tárgyára vonatkozólag, a határozat egy példányát megküldi az érdekelt félnek."

A pert megelőző eljárás

6 Az Asklepios Kliniken GmbH olyan magánkézben lévő, német magánjogi társaság, amely kórházak működtetésére specializálódott.

7 2003. január 20-án a felperes panaszt nyújtott be a Bizottsághoz a németországi hatóságok által az állami fenntartású kórházak részére történő, az esetleges működési veszteségek eseti ellentételezésén, valamint a mindenkori állami fenntartó által e kórházaknak nyújtott garancián keresztül megvalósuló, állítólagosan jogellenes támogatásnyújtás bejelentése céljából. A felperes kérte a Bizottságot, hogy egyrészt az általa szolgáltatott információk alapján vizsgálja ki ezeket az állítólagosan jogellenes gyakorlatokat, és tájékoztassa őt ezen előzetes vizsgálati eljárás során hozott valamennyi határozatról, és másrészt, abban az esetben, ha a bejelentett intézkedéseket állami támogatásoknak kell minősíteni, határozatának elfogadásáig rendelje el azok felfüggesztését. A panaszhoz mellékeltek a felperesre, az általa működtetett kórházakra és az állami fenntartású kórházakkal szembeni versenyhelyzetére vonatkozó információkat tartalmazó jogi szakvéleményt, valamint az EK 86. cikk bejelentett támogatásokra való alkalmazásáról szóló elemzést.

8 2003. február 6-i levelével a Bizottság visszaigazolta e panasz kézhezvételét, és közölte a felperessel, hogy a Bizottság Versenyügyi Főigazgatósága megvizsgálja a továbbított információkat, és elvégzi az e tekintetben szükséges vizsgálatokat.

9 2003 folyamán a felperes felvilágosítás iránt több kérelmet intézett a Bizottsághoz.

10 2004. január 26-i levelével a felperes felszólította a Bizottságot, hogy folytassa a panaszát érintő eljárást. Kérte továbbá, hogy először is, a 659/1999 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésével összhangban kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy a szóban forgó ellentételezést legalább a bizottsági határozat elfogadásáig felfüggessze fel, másodszor, hogy az említett rendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban a bejelentett támogatások előzetes vizsgálatának keretében hozzon az említett rendelet 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot, valamint harmadszor, hogy ugyanezen rendelet 20. cikkének (2) bekezdésével összhangban tájékoztassa a felperest az elfogadott határozatokról.

11 2004. január 30-i levelével a Bizottság visszaigazolta a felszólító levél kézhezvételét.

12 2004. február 18-án a Bizottság elfogadta az EK 86. cikknek az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott egyes vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló határozattervezetet (a továbbiakban: határozattervezet).

13 2005. november 28-án a Bizottság elfogadta az [EK] 86. cikk (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló 2005/842/EK határozatot (HL L 312., 67. o.).

Az eljárás és a felek kérelmei

14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. május 13-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. szeptember 20-án, illetve 23-án benyújtott beadványával Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint a Németországi Szövetségi Köztársaság kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett az eljárásba beavatkozhasson.

16 2004. október 27-i végzésével az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsának elnöke helyt adott e beavatkozási kérelmeknek.

17 2004. december 20-i levelével Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága tájékoztatta az Elsőfokú Bíróság Hivatalát, hogy lemond a beavatkozási beadvány benyújtásáról, azonban adott esetben a szóbeli szakaszban részt kíván venni.

18 2005. január 26-án a Németországi Szövetségi Köztársaság benyújtotta beavatkozási beadványát.

19 A pervezető intézkedések keretében felhívták a feleket, hogy az Elsőfokú Bíróságnak tegyék meg arra vonatkozó észrevételeiket, hogy a 2005/842 határozat elfogadása miként hat az eljárás folytatására, amely kérésnek a felek az előírt határidőn belül eleget tettek.

20 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt.

21 A felek szóbeli előterjesztéseiket és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszaikat a 2007. március 8-i tárgyaláson adták elő.

22 A felperes annak megállapítását kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a Bizottság – azáltal, hogy a felperes 2003. január 20-i panasza ellenére nem fogadta el a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot – nem teljesítette az EK 88. cikkből, a 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdéséből és 13. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

23 A Bizottság – a Németországi Szövetségi Köztársaság támogatásával – azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlan, vagy másodlagosan mint megalapozatlant;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

24 Anélkül, hogy formálisan elfogadhatatlansági kifogást tett volna, a Bizottság két okból hivatkozik a kereset elfogadhatatlanságára.

25 Először is a kereset nem felel meg az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1 §-ának c) pontjában meghatározott feltételeknek. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a kereset elfogadhatóságához az szükséges, hogy azok a lényeges ténybeli vagy jogi körülmények, amelyeken a kereset alapul, legalább röviden, de érthetően kitűnjenek magából a keresetlevélből. Más, akár a keresetlevélhez mellékelt iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a lényegi elemek keresetlevélbeli hiányát. A jelen esetben a keresetlevélben meg kellett volna jelölni azon állami fenntartású német kórházakat, amelyek a felperes által működtetett kórházakkal tényleges versenytársi viszonyban állnak. A felperes által mellékelt jogi szakvélemény nem pótolja a keresetlevelének e hiányosságát.

26 Másodszor, a felperes nem rendelkezik kereshetőségi joggal. A Bizottság emlékeztet arra az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint az EK 232. cikk harmadik bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a jogalanyok intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetet nyújthatnak be azon intézmény ellen, amely nem fogadta el az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében őket közvetlenül és személyükben érintő jogi aktust. A felperest a panaszával kapcsolatban hozott határozat közvetlenül igen, azonban személyében nem érintené.

27 Ahhoz, hogy az, aki az állítólagosan jogellenes állami támogatást érintő panaszt benyújtotta, személyében érintett legyen, az kell, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdésében említett eljárási garanciák kedvezményezettjeinek körébe tartozzon. Így a támogatásban részesülő vállalkozás vagy vállalkozások mellett azok a személyek, vállalkozások vagy társulások, különösen a versenytárs vállalkozások és szakmai szervezetek is érintettek, amelyeknek, illetve akiknek az érdekeit a támogatás nyújtása esetlegesen érintheti. Márpedig az ítélkezési gyakorlat szerint kizárólag azon vállalkozás tekinthető a támogatás kedvezményezettje versenytársának, amelynek versenyhelyzetét ténylegesen és közvetlenül érinti a támogatásnyújtás. Nem elegendő tehát annak elméleti lehetősége, hogy valamely vállalkozás érdekeit valamely támogatás megadása érintheti.

28 A jelen esetben a felperes keresetlevele nem tartalmaz olyan konkrét adatot, amelyből megállapítható, hogy a németországi állami fenntartású kórházakkal tényleges és közvetlen versenytársi viszonyban áll. Következésképpen nem hivatkozhat az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintetti minőségére.

29 Ezért a felperes nem kérheti az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a Bizottság állítólagos mulasztását valamennyi állami fenntartású németországi kórház számára nyújtott ellentételezés tekintetében vizsgálja ki. A keresetlevelében a felperes maga is elismerte, hogy a több mint 700 állami fenntartású német kórházból „legalább néhánynyal" versenytársi viszonyban áll. Mindenesetre a jogi szakvéleménynek a felperes által hivatkozott szövegrészei csak négy tényleges versenytársi viszonyt említenek. Ezenkívül a felperes azon állítását, amely szerint „hasonló példák könnyen elképzelhetők Bajorországban és Hessenben a megbízó felelőssége alá tartozó, többi említett klinika esetében is", egyetlen bizonyíték sem támasztja alá.

30 Továbbá az állami fenntartású kórházaknak juttatott és a felperes által vitatott állami ellentételezés nem általános támogatási rendszernek, hanem ellenkezőleg, nagy számú egyedi támogatásnak minősül. A felperesnek tehát minden egyes esetben

bizonyítania kellett volna, hogy az érintett állami fenntartású kórház tényleges versenytársi viszonyban áll az általa működtetett kórházak egyikével.

31 A Németországi Szövetségi Köztársaság véleménye szerint a felperes csupán azon tények miatt, hogy a Bizottsághoz panaszt nyújtott be és hogy magánkórházakat működtet, nem minősül az EK 88. cikk (2) bekezdésének értelmében vett érintettnek. A felperesnek pontosítania kellett volna a különböző típusú kórházakat, orvosi szolgáltatásokat vagy az érintett orvosi területeket, és körül kellett volna határolnia a kérdéses földrajzi területeket.

32 A felperes keresetének elfogadhatóságát fenntartja. Emlékeztet arra, hogy az EK 230. és EK 232. cikk ugyanazon egyetlen jogi út kifejeződései, és hogy az EK 232. cikk harmadik bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely természetes vagy jogi személy intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetet nyújthat be azon intézmény ellen, amely nem fogadta el az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktust. A nemzeti jogorvoslatok lehetősége nem befolyásolja az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset elfogadhatóságát.

33 A felperes előadja, hogy az a határozat, amelyet a Bizottságnak a támogatások előzetes vizsgálati eljárásának keretében a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése alapján kellett volna elfogadnia, őt közvetlenül és személyében érintette volna.

34 A közvetlen érintettségét illetően kiemeli, hogy valamely támogatás kedvezményezett jogalanyának a versenytársát az állami támogatások területén hozott bizottsági határozat közvetlen érintettjének tekintik, amennyiben a nemzeti hatóságoknak a támogatási terveik végrehajtására irányuló szándékához nem fér semmi kétség, még inkább, ha a pénzügyi támogatásokat már megadták, és azokat továbbra is nyújtják. Következésképpen a jelen eset körülményeinek tekintetében a közvetlen érintettségéhez nem fér kétség.

35 A személyében való érintettségével kapcsolatban a felperes hangsúlyozza, hogy az állami támogatások területén személyükben érintettek azok a személyek, akiknek az érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, vagyis különösen a támogatás kedvezményezettjének versenytársai. Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat szerint az eljárás felei az EK 88. cikk (2) bekezdésének értelmében a közösségi bíróság előtt vitathatják az azt megállapító bizottsági határozatot, hogy az intézkedés nem minősül állami támogatásnak, vagy ha annak is minősül, összeegyeztethető a közös piaccal. Ennek keretében az Elsőfokú Bíróság legfeljebb azt vizsgálhatja meg, hogy a támogatás kedvezményezettjével fennálló versenytársi viszony nem nyilvánvalóan kizárt-e. Következésképpen a megsemmisítés iránti kereset és az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset elfogadhatóságának feltételei közötti hasonlóság miatt az EK 232. cikk harmadik bekezdése alkalmazásának keretében követettel azonos megközelítést kell követni.

36 A felperes véleménye szerint őt személyében érintette volna a Bizottság azon határozata, amelyet elmulasztott elfogadni, mivel tényleges versenytársi viszonyban van egyes olyan állami fenntartású kórházakkal, amelyek a támogatás kedvezményezettjei. A Bizottság mulasztása ezáltal megfosztotta őt azon eljárási jogoktól, amelyekkel rendelkezett volna, amennyiben megindították volna a vizsgálatra irányuló hivatalos eljárást.

37 A bejelentett támogatásokból részesülő egyes állami fenntartású német kórházakkal fennálló tényleges versenytársi viszonyra vonatkozóan a felperes részletesen kifejti, hogy 39 magánklinikát működtet Németországban, amelyek fokozott versenyben állnak ezekkel az állami fenntartású kórházakkal, és utal a keresetlevélhez mellékelt szakvéleményre.

38 Ezenkívül az érintett fél fogalmának a Bizottság által képviselt álláspont szerint csak azokra a személyekre való korlátozása, akiknek vagy amelyeknek a versenyhelyzetét a támogatás nyújtása ténylegesen és közvetlenül érinti, sérti a hatékony bírói jogvédelem követelményének a közösségi jogi alapelvét.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– A keresetlevélnek az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának való megfelelőségéről

39 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-a alapján a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ezen ismertetésnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy az Elsőfokú Bíróság – adott esetben – további erre vonatkozó információ nélkül határozni tudjon a keresetről.

40 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához az szükséges, hogy azok a lényeges ténybeli vagy jogi körülmények, amelyeken a kereset alapul, legalább röviden, de összefüggően és érthetően kitűnjenek magából a keresetlevélből (az Elsőfokú Bíróság T-85/92. sz., De Hoe kontra Bizottság ügyben 1993. április 28-án hozott végzésének [EBHT 1993., II-523. o.] 20. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-339/03. sz., Clotuche kontra Bizottság ügyben 2007. február 7-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 133. pontja). A keresetlevél szövegének egyes pontjait ugyan alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, a más, akár a keresetlevélhez mellékelt iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek a fent említett rendelkezés szerint magában a keresetlevélben kell szerepelniük (az Elsőfokú Bíróság T-154/98. sz., Asia Motor France és társai kontra Bizottság ügyben 1999. május 21-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-1703. o.] 49. pontja). Továbbá nem az Elsőfokú Bíróságnak kell a mellékletekben megkeresnie és azonosítania azokat a jogalapokat, amelyek a kereset alapját képezhetik; mivel e mellékleteknek tisztán bizonyító és kisegítő szerepük van (az Elsőfokú Bíróság T-84/96. sz., Cipeke kontra Bizottság ügyben 1997. november 7-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-2081. o.] 34. pontja).

41 A jelen esetben a felperes annak megállapítását kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a Bizottság – azáltal, hogy a felperes 2003. január 20-án benyújtott panasza ellenére nem fogadta el a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozatot – nem teljesítette az EK 88. cikkből, valamint a 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdéséből és 13. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit. Vagyis a keresetlevél egyértelműen meghatározza a mulasztást, amelyet az Elsőfokú Bíróságnak meg kell állapítania, és tartalmazza a felhozott jogalapok világos és pontos ismertetését. Továbbá a keresetlevél megjelöli a panasszal bejelentett támogatásokra vonatkozó lényeges ténybeli vagy jogi körülményeket, a Bizottság cselekvési kötelezettségének fennálltát és állítólagos mulasztását az ésszerűség határait feltehetően meghaladó időtartam lejártát követően.

42 Arra vonatkozóan, hogy a keresetlevélből hiányzik az elegendő mértékű versenytársi viszony bemutatása, azt kell megállapítani, hogy a felperes a keresetlevélben kifejti, hogy Németországban magánkórházakat működtet, és hogy tényleges versenytársi viszonyban áll az általa jogellenesnek tartott támogatásokból részesülő állami fenntartású kórházakkal. Példaként a bajorországi kórházakat hozza fel, és részletesebb információ tekintetében a keresetlevél mellékleteire utal.

43 A fentiekből kitűnik, hogy a felperes kereshetőségi jogának megállapításához szükséges lényeges ténybeli körülményt, vagyis a támogatás kedvezményezettjeivel fennálló versenytársi viszonyát a keresetlevél szövege röviden ugyan, de kellően világosan és pontosan tartalmazza. E megállapítást nem gyengíti a mellékleteknek a felperes általi, a keresetlevél szövegében magadott információk kiegészítése céljából történő felhasználása, amennyiben a keresetlevél tartalmazza azokat a lényeges ténybeli vagy jogi körülményeket, amelyek lehetővé teszik az alperes részére védekezésének előkészítését, és az Elsőfokú Bíróság számára azt, hogy a keresetről határozni tudjon.

44 Ennélfogva a keresetlevél teljesíti az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontjában előírt feltételeket, és a Bizottságnak a kereset elfogadhatóságára vonatkozó első érvét el kell utasítani.

– A felperes kereshetőségi jogáról

45 Az EK 230. cikk és az EK 232. cikk egy és ugyanazon jogi út kifejeződései. Ebből következik, hogy amint az EK 230. cikk negyedik bekezdése lehetővé teszi a jogalanyok számára, hogy megsemmisítés iránti keresetet nyújthassanak be valamely intézmény olyan jogi aktusa ellen, amelyet nem nekik címeztek, de az őket közvetlenül és személyükben érinti, az EK 232. cikk harmadik bekezdését úgy kell értelmezni, mint amely ugyanúgy lehetőséget biztosít számukra, hogy intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset nyújtsanak be azon intézmény ellen, amely elmulasztotta az őket ugyanilyen módon érintő jogi aktus elfogadását (a Bíróság 15/70. sz., Chevalley kontra Bizottság ügyben 1970. november 18-án hozott ítéletének [EBHT 1970., 975. o.] 6. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-395/04. sz., Air One kontra Bizottság ügyben 2006. május 10-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1343. o.] 25. pontja).

46 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy a felperesnek van-e joga megsemmisítés iránti eljárást indítani azon jogi aktusok legalább egyike ellen, amelyeket a Bizottság a támogatások EK 88. cikk (3) bekezdésében említett előzetes vizsgálata lezárultával fogadhat el, és amelyekben megállapítja, hogy a bejelentett intézkedések nem minősülnek támogatásnak, vagy azok támogatásnak minősülnek, azonban a közös piaccal összeegyeztethetők, vagy hogy meg kell indítani az EK 88. cikk (2) bekezdésében említett eljárást.

47 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a Bizottság az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos eljárás megindítása nélkül, ugyanezen cikk (3) bekezdése alapján hozott határozattal megállapítja, hogy valamely támogatás összeegyeztethető a közös piaccal, az EK 88. cikk (2) bekezdésében említett eljárási garanciák kedvezményezettei e garanciák tiszteletben tartását csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy e határozatot a közösségi bíróság előtt megtámadják (a Bíróság C-198/91. sz., Cook kontra Bizottság ügyben 1993. május 19-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-2487. o.] 23. pontja és az Elsőfokú Bíróság fenti 45. pontban hivatkozott Air One kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 30. pontja).

48 Ezért az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett fél által az ilyen határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet a közösségi bíróság akkor nyilvánítja elfogadhatónak, ha azzal a felperes az említett rendelkezésből levezetett eljárási jogokat kívánja védelmezni (a fenti 47. pontban hivatkozott Cook kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 23–26. pontja, és a fenti 45. pontban hivatkozott Air One kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 31. pontja).

49 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintettek azok a személyek, vállalkozások vagy társulások, amelyek érdekeit valamely támogatás nyújtása érintheti, azaz különösen az e támogatás kedvezményezettje szempontjából versenytárs vállalkozások és a szakmai szervezetek (a Bíróság 323/82. sz., Intermills kontra Bizottság ügyben 1984. november 14-én hozott ítéletének [EBHT 1985., 3809. o.] 16. pontja és a C-78/03. P. sz., Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ügyben 2005. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-10737. o.] 36. pontja; a fenti 45. pontban hivatkozott Air One kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 36. pontja). A fent hivatkozott Intermills kontra Bizottság ügyben hozott ítéletből született ítélkezési gyakorlat átvételre került a 659/1999 tanácsi rendelet 1. cikkének h) pontjában, amely szerint az érintett fél „olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek”.

50 Ezért a bejelentett támogatás kedvezményezettjének akár jövőbeli vagy csak potenciális versenytársát az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett félnek kell tekinteni (lásd e tekintetben a Bíróság C-225/91. sz., Matra kontra Bizottság ügyben 1993. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-3203. o.] 19. pontját és a fenti 45. pontban hivatkozott Air One kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 39. pontját).

51 A jelen esetben a felperes 39 magánkórházat működtet a Németországi Szövetségi Köztársaság egész területén. Tehát versenytársi viszonyban áll a támogatásból részesülő egyes állami fenntartású kórházakkal. Ez a körülmény elegendő annak bizonyításához, hogy a felperes a bejelentett támogatások kedvezményezettjeinek legalább

némelyikével elegendő mértékű versenytársi viszonyban áll, annak érdekében, hogy a felperest az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintettnek lehessen minősíteni.

52 Elfogadható tehát a felperes azon megsemmisítés iránti keresete, amellyel az EK 88. cikk (3) bekezdése alapján hozott bizottsági határozatot támadja meg abból a célból, hogy érintetti minőségében meglévő eljárási jogainak tiszteletben tartását elérje. Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes jogosult kérni az Elsőfokú Bíróságtól a Bizottság esetleges azon mulasztásának megállapítását is, amely abban áll, hogy a Bizottság nem fogad el ilyen határozatot.

53 E következtetést a Bizottság ellentétes érvelése és a beavatkozó nem kérdőjelezte meg.

54 Először is, el kell utasítani a beavatkozó azon érvét, miszerint a versenytársi viszony bizonyítása azt jelenti, hogy a felperes pontosan meghatározza a különböző típusú kórházakat, orvosi szolgáltatásokat, valamint az érintett orvosi területeket, és körülhatárolja a kérdéses földrajzi területeket. Az ilyen bizonyítás az érintett piac pontos meghatározását, valamint a felperes által működtetett kórházak szolgáltatásainak az állami fenntartású kórházak szolgáltatásaihoz képest fennálló keresztrugalmassága összetett mérését feltételezi. Ez nagymértékben meghaladná az érintett fél 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontjában említett fogalma vizsgálatának kereteit, amely pont kizárólag a versenytárs vállalkozásokat említi, valamint e fogalom ítélkezési gyakorlaton keresztüli értelmezését, amely azon vállalkozásokra hivatkozik, amelyeknek az érdekeit a támogatások esetlegesen érinthetik.

55 Ugyanezen okból – a Bizottság álláspontjával ellentétben – a felperesnek nem kell bizonyítania, hogy a bejelentett támogatásból részesülő minden egyes kórházzal tényleges és közvetlen versenytársi viszonyban áll, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintettnek minősüljön. Elegendő ugyanis, ha bizonyítja, hogy a támogatás kedvezményezettjeivel ilyen versenytársi viszonyban áll.

56 Másodszor is a Bizottságnak és a beavatkozónak az arra a tényre alapított érveit, hogy Németországban több mint 700 állami fenntartású kórház létezik, nem lehet elfogadni. Az a tény, hogy jelentős számú kedvezményezettről van szó, nem befolyásolja a kereset elfogadhatóságát, mivel az állítólagosan jogellenes támogatásokat a német állami fenntartású kórházaknak ténylegesen kifizették, és mivel azok nem képeznek általános támogatási rendszert, amelyet a Bizottság nem is vitatott.

57 Ennélfogva a Bizottságnak a kereset elfogadhatóságára vonatkozó második érvét is el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

58 A felperes előadja, hogy a mulasztás megvalósult, mivel a Bizottság elmulasztotta az EK 88. cikkből, valamint a 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdéséből és 13. cikkének (1) bekezdéséből eredő cselekvési kötelezettség teljesítését.

59 E rendelkezésekből adódik, hogy a Bizottság köteles a panaszát gondosan és elfogulatlanul megvizsgálni, és ésszerű időn belül határozatot hozni.

60 Először is az EK 88. cikk (1) és (2) bekezdésére, valamint a 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésére és 13. cikkének (1) bekezdésére emlékeztetve a felperes kiemeli az előzetes vizsgálat indításának kötelezettségét azon nemzeti intézkedések tekintetében, amelyek jogellenes állami támogatásnak minősülhetnek. E kötelezettség a bejelentett intézkedések esetében a bejelentés kézhezvételének időpontjában, a nem bejelentett intézkedések esetében a panasz beérkezésének időpontjában keletkezik. A felperes emlékeztet arra, hogy a Bizottság köteles a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó alapvető rendelkezései gondos végrehajtásának érdekében gyorsan és elfogulatlanul megvizsgálni a panaszokat. Ezen előzetes vizsgálati eljárás célja az, hogy a Bizottság kialakítsa az adott támogatás közös piaccal való részleges, vagy teljes összeegyeztethetőségére vonatkozó előzetes álláspontját, míg az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás teljes körű vizsgálatot ír elő.

61 A felperes ezután az ezen előzetes vizsgálatot követő határozat elfogadásának kötelezettségével kapcsolatban kifejti, hogy a 659/1999 rendelet hivatalos vizsgálati eljárás kezdeményezéséről szóló 4. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat hiánya csak akkor indokolt, ha a Bizottságnak az előzetes vizsgálat végére módjában állt meggyőződnie arról, hogy az állami intézkedés nem minősül állami támogatásnak, amelyet a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti határozattal kell megállapítani, vagy hogy a támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek minősül, amelyet a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti határozattal kell megállapítani.

62 Végül a Bizottság számára a határozat elfogadására megállapított határidővel kapcsolatban előadja, hogy bár a harmadik személyek panasza alapján kezdeményezett, a be nem jelentett támogatásokra vonatkozó előzetes vizsgálati eljárás nem kötött jogvesztő határidőhöz, azt a Bizottság nem hosszabbíthatja korlátlanul. Az intézménynek minden ügy egyedi körülményeinek, különösen az ügy összefüggéseinek,

a Bizottság által folytatott eljárás különböző szakaszainak, az ügy összetettségének, valamint annak a felek szempontjából való jelentőségének értékelése alapján meghatározott, ésszerű határidőn belül kell határozatot hoznia. Mivel csak a támogatás összeegyeztethetőségének első vizsgálatáról és nem a kérdés teljes körű vizsgálatáról van szó, a Bizottságnak módjában állt volna két hónapos időtartamon belül határozatot hozni.

63 A felperes hangsúlyozza, az a tény, hogy tudomása szerint a Bizottság sem szakértői véleményt, sem tájékoztatást nem kért a német hatóságoktól, azt bizonyítja, hogy panasza megalapozottságának eldöntéséhez nem volt szükség további felvilágosítás céljából intézkedéseket hozni.

64 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a tagállami észrevételek benyújtása és a hivatalos vizsgálati eljárás megnyitása közötti tíz hónapos időtartam ésszerűnek minősül, míg a 26 hónap csak kivételes körülmények esetén indokolt. Hasonlóképpen az a tény, hogy a panasz az első ilyen jellegű, nem indokol 19 hónapos előzetes vizsgálatot, hiszen csak néhány valós nehézséget vet fel. Márpedig a jelen esetben a tényállás megállapítására nincs még intézkedés folyamatban, és a bejelentett támogatások vizsgálata nem vet fel semmiféle olyan jelentősebb jogi problémát, amely adott esetben a hivatalos vizsgálati eljárás kezdeményezéséhez vezethetne.

65 Ezenkívül a felperes hangsúlyozza, hogy gyors válaszra volt szüksége. Egyrészről a jelenlegi helyzet a német kórházi ágazatban fennálló verseny felperest hátrányosan érintő torzulásához vezetne. Másrészről panasza elbírálásának hiánya sérti a német hatóságokkal az állami fenntartású kórházak átvételéről folytatott tárgyalásait.

66 Mivel a Bizottság nem tartott szükségesnek további felvilágosítást a bejelentett támogatásokkal vagy a panasz különleges összetettségével kapcsolatban, és tekintettel arra, hogy a felperesnek gyors válaszra volt szüksége, a 2003. január 20-i panasz és e kereset benyújtása közötti több mint tizenöt hónapos időtartam nem ésszerű e támogatások első vizsgálata esetében. A felperes hangsúlyozza, hogy e határidő nyilvánvalóan meghaladja a Bizottság számára a bejelentett támogatások előzetes vizsgálatára rendelkezésre álló két hónapot, és alig kevesebb, mint 18 hónap, amely a Bizottságnak a hivatalos vizsgálati eljárás keretében a végleges határozat elfogadására rendelkezésére áll. A felperes szerint e több mint tizenöt hónapos tétlenség a Bizottság EK 88. cikkből, valamint a 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdéséből és 13. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeinek nemteljesítését jelenti.

67 E következtetést nem gyengíti a Bizottság azon érve, amely szerint a 2003. január 20-i panasz kielégítő ténybeli információ hiányában nem teremt a felperessel szemben cselekvési kötelezettséget. A 659/1999 rendelet 20. cikkének (2) bekezdéséből és 10. cikkének (1) bekezdéséből – éppen ellenkezőleg – az következik, hogy a Bizottságnak késedelem nélkül meg kell vizsgálnia a birtokában lévő információt. Továbbá a Bizottsággal ellentétben, amelynek a tényállás megállapítására vonatkozó lehetőségei széles körűek, a panasztevőnek sokkal korlátozottabbak a lehetőségei a releváns információk szolgáltatására. Ilyen körülmények között az említett 20. cikk (2) bekezdésének értelmében vett panasz kizárólag tájékoztató jellegű, és mindössze csak ösztönözheti a Bizottságot a vizsgálat megindítására. A felperes úgy véli, hogy a 2003. január 20-i panaszban és különösen az ahhoz mellékelt szakértői véleményben leírt információk elegendőek ahhoz, hogy a Bizottság késedelem nélkül vizsgálatot indítson. A panasztevőtől kizárólag azt lehet megkövetelni, hogy a benyújtott információk alkalmasak legyenek annak igazolására, hogy a jogellenes támogatás esetében fennáll a „kezdeti gyanú”. A 2004. január 24-i levélben benyújtott információk kiegészítik vagy naprakésszé teszik a 2003. január 20-i panaszban foglalt információkat.

68 A felperes ezenkívül hangsúlyozza, hogy sem a határozattervezet, sem a 2005/842 határozat nem alkalmas arra, hogy a Bizottság tétlenségét megszüntesse, mivel valamely általános hatályú jogi aktus elfogadása nem indokolhatja vagy mentheti ki az állami támogatások területén benyújtott panaszok vizsgálati eljárásának félbeszakadását.

69 A Bizottság véleménye szerint 2004. január 26-án, a felszólítás időpontjában semmi esetre sem sértette meg a támogatás előzetes vizsgálata ésszerű időn belül történő elvégzésének követelményét. Így a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság ezen időpontban köteles volt tétlenségét megszüntető határozatot hozni, amely az állítólagos bizottsági mulasztás megítélésével kapcsolatosan az egyetlen jogilag fontos kérdés.

70 Elismeri, hogy a panasz tárgyát képező támogatások előzetes vizsgálatát nem hosszabbíthatja korlátlanul. A 659/1999 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében előírt két hónapos határidő azonban nem keverendő össze azon ésszerű határidő követelményével, amelyen belül a Bizottságnak e vizsgálatot be kell fejeznie. A határidő ésszerűségét minden ügy egyedi körülményeinek, különösen az ügy összefüggéseinek, az előírt különböző eljárási szakaszoknak, valamint annak a különböző érintett felek szempontjából való jelentőségének értékelése alapján kell meghatároznia.

71 A felperes abban az időpontban nyújtotta be panaszát, amikor a Bíróság C-280/00. sz., Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ügyben 2003. július 24-én hozott ítélete (EBHT 2003., I-7747. o.) alapjául szolgáló ügyben folytatott eljárás röviddel a befejezés előtt állt. Mivel az állami fenntartású kórházak finanszírozásának megítélése szempontjából ezen ítélet nagy jelentőséggel bír, a Bizottság a felperes panaszával kapcsolatos állásfoglalása előtt a gondos ügyintézés elvével összhangban megvárta annak kihirdetését. A felperes felszólító levele és az ítélet kihirdetése közötti hat hónap a határozattervezet – amelyen éppen dolgozott – elfogadásához vagy a felperes panaszával kapcsolatos előzetes vizsgálat befejezéséhez túl rövid lett volna.

72 Ezenkívül, még ha úgy határozott is volna, hogy végrehajtja a felperes kérését, hat hónap így sem lett volna elegendő egy – akár rövid – vizsgálat elvégzéséhez, valamint a több mint 700 érintett német, állami fenntartású kórház finanszírozásával kapcsolatos állásfoglalásához, annál is inkább, mivel a tényállás tisztázásához kapcsolódó intézkedésekre lett volna szükség a panasz jogi megítéléséhez.

73 A Bizottság emlékeztet arra az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint az Elsőfokú Bíróság tíz hónapos határidőt ésszerűnek tartott, és olyan intézményi mulasztás megállapítása iránti kereseteket is elfogadott, amikor is a panasz és a felszólító levél között több mint két év telt el, vagyis négyszer annyi idő, mint a jelen esetben.

74 A Bizottság ezenkívül azzal érvel, hogy megtette a kellő lépéseket. Az EK 86. cikk (3) bekezdésének alkalmazásáról szóló határozattervezetének elfogadása és kihirdetése egyenértékű az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás kezdeményezésével. Mindenesetre a 2005. november 28-i 2005/842 határozat elfogadása megszüntette tétlenségét, és feleslegessé tette az egyes állami fenntartású kórházak finanszírozásának a Bizottság általi egyenkénti ellenőrzését. A keresetről tehát már nem szükséges határozni.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

75 Előjáróban el kell utasítani a Bizottság azon érveit, amelyek szerint a határozattervezetének, majd a 2005/842 határozatának elfogadásával állást foglalt a panaszról, így tehát az intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetről már nem szükséges határozni.

76 E határozat megállapítja ugyanazokat a kritériumokat, amelyek lehetővé teszik a felperes által kifogásolt állami finanszírozás jogszerűségének a megítélését. Ennek alapján az ellentételezésnek a közös piaccal való összeegyeztethetősége és értesítés alóli mentessége a 2005/842 határozat 4. cikke alapján olyan hivatalos aktus meglététől függ, amely meghatározza a fennálló közszolgáltatási kötelezettség jellegét, terjedelmét és időtartamát, valamint az érintett vállalkozásokat. Ugyanezen határozat 5. cikke alapján az állam által bármilyen formában odaítélt kedvezményeket

tartalmazó ellentételezés mértéke nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek biztosításával összefüggő költségeket, figyelembe véve a kapcsolódó elismervényeket és az ésszerű nyereséget. Ezenkívül a határozat 6. cikkéből következően az érintett vállalkozásnak az esetleges túlkompenzációt vissza kell fizetnie a tagállamnak. Ebből tehát az következik, hogy tilos azon veszteség ellentételezése, amely nem a közszolgáltatási kötelezettség ellentételezéséből adódik, és a kérdéses összegeket az államnak vissza kell követelnie.

77 Azonban az absztrakt kritériumoknak valamely általános hatályú határozatban történő meghatározása önmagában nem minősülhet a Bizottság álláspontjának valamely olyan egyedi panasszal kapcsolatban, mint amilyen a felperesé is. E kritériumok ugyanis csak azokat az elemeket határozzák meg, amelyeket a felperes által kifogásolt támogatásokkal összehasonlítható támogatások közösségi joggal való összeegyeztethetőségének értékelése céljából figyelembe kell venni. Kizárólag azoknak a felperes által bejelentett helyzetekre való konkrét, Bizottság általi alkalmazása fejezné ki világosan az intézménynek a felperes kérelmével kapcsolatos szándékát, és minősülne következésképpen az EK 232. cikk második bekezdésének értelmében vett állásfoglalásnak.

78 E következtetés még inkább érvényes a határozattervezetre. Az a tény, hogy az érintett feleknek – így a felperesnek is – lehetősége volt annak tartalmával kapcsolatban véleményt nyilvánítani, nem tekinthető az EK 88. cikk (2) bekezdésében említett hivatalos vizsgálati eljárás kezdeményezésének. E konzultáció csak azt tette lehetővé a felperes számára, hogy egy általános hatályú határozat tartalmával kapcsolatban véleményt nyilvánítson, azonban nem érvényesíthette a bejelentett intézkedések jogszerűségére vonatkozó érveit, amelyre a 659/1999 rendelet 20. cikkének (1) bekezdése alapján jogosult lett volna, ha a Bizottság úgy döntött volna, hogy kezdeményezi az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást.

79 A fentiekből az következik, hogy a Bizottság abban a pillanatban, amikor az EK 232. cikk értelmében felszólították cselekvésre, nem foglalt állást a felperes panaszával kapcsolatban.

80 Az intézmény közösségi jogba ütköző tartózkodása által megvalósuló mulasztás esetén azt kell megvizsgálni, hogy a 2004. január 26-án a Bizottsághoz intézett cselekvési felszólítás pillanatában a Bizottságnak volt-e cselekvési kötelezettsége (az Elsőfokú Bíróság T-95/96. sz., Gestevisión Telecinco kontra Bizottság ügyben 1998. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3407. o.] 71. pontja és a fenti 45. pontban hivatkozott Air One kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 60. pontja).

81 Mivel az állami támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése kizárólagos hatáskörébe tartozik, a Bizottságnak a Szerződés állami támogatásokra vonatkozó alapvető rendelkezései gondos végrehajtása érdekében gyorsan és elfogulatlanul kell megvizsgálnia a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatást bejelentő panaszt (a 45. pontban hivatkozott Air One kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 61. pontja). Ebből következik, hogy a Bizottság nem hosszabbíthatja korlátlanul a panasz tárgyát képező állami intézkedések előzetes vizsgálatát. Valamely panasz vizsgálata időtartamának ésszerű jellegét minden ügy egyedi körülményeinek, különösen az ügy összefüggéseinek, a Bizottság által folytatott eljárás különböző szakaszainak, valamint az ügy összetettségnek fényében kell értékelni (a fenti 80. pontban hivatkozott Gestevisión Telecinco kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 75. pontja).

82 A felperes panaszát és felszólítását a Bizottság 2003. január 20-án, illetve 2004. január 26-án kapta meg.

83 Az iratokból kitűnik, hogy a Bizottság anélkül igazolta vissza a felperes panaszának kézhezvételét, hogy az információk kiegészítését kérte volna, vagy megmagyarázta volna, hogy miért nem állt módjában azt így kivizsgálni. Meg kell tehát állapítani, hogy az az időtartam, amely alatt a Bizottságnak be kell fejeznie a vitatott finanszírozás előzetes vizsgálatát, a panasz kézhezvételének napján kezdődik.

84 Így a panasz előzetes vizsgálata – addig az időpontig, amíg a Bizottságot az EK 232. cikk második bekezdése alapján cselekvésre felszólították – 12 hónapig tartott.

85 Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a közel 6 hónapos időtartam az olasz repülőterekre vonatkozó, bizonyos mértékben összetett ügy elbírálására nem haladta meg az ésszerű határidő korlátait (a fenti 45. pontban hivatkozott Air One kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 62–67. pontja). Ezzel szemben a fenti 80. pontban hivatkozott Gestevisión Telecinco kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 80. pontja, az első panasz elbírálásának 47 hónapos, a második panasz elbírálásának 26 hónapos időtartamát az Elsőfokú Bíróság az ésszerűség határait túllépőnek minősítette.

86 Mivel a 659/1999 rendeletben a bejelentett támogatásokra előírt határidők nem alkalmazandók a be nem jelentett támogatásokra, a felperes azon érvét, miszerint a Bizottságnak elvileg két hónapon belül kell ilyen határozatot hozni, el kell utasítani.

87 A panasz benyújtásának időpontjában a fenti 71. pontban hivatkozott Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügy még nem fejeződött be. Ezen ügynek a felperes által kifogásolt közfinanszírozás szempontjából való jelentősége miatt a Bizottság jogszerűen halaszthatta el a panasz által felvetett ténybeli kérdések vizsgálatát, megvárva azon jogi háttér tisztázását, amelyen belül a panaszt vizsgálni kellett.

88 Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott egyes vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokról szóló általános hatályú határozat nem mentesíti a Bizottságot a felperes panasza egyenkénti vizsgálata elvégzésének kötelezettsége alól.

89 A fenti 71. pontban hivatkozott Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ügyben hozott ítélet kihirdetése és a felszólítás között 6 hónap telt el. Márpedig az ügy kétségkívül összetett. A panasz valamennyi – több mint 700 – németországi állami fenntartású kórházat érinti azok külön-külön történő meghatározása nélkül, és anélkül kifogásolja mind a kórházak esetleges működési veszteségeinek állami fenntartó által történő ellentételezését, mind a garancianyújtást, hogy az egyes kórházaknak adott támogatásokat pontosítaná.

90 Az ügy összetettségére tekintettel e határidő mindenesetre túl rövid volt ahhoz, hogy a Bizottság be tudja fejezni a felperes által bejelentett támogatások összeegyeztethetőségének előzetes vizsgálatát.

91 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a panasz vizsgálatának időtartama a felszólítás időpontjáig nem haladta meg az ésszerűség határait.

92 Ezért a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

93 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

94 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Németországi Szövetségi Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) Az Askleipios Kliniken GmbH maga viseli saját költségeit, valamint a Bizottságnál felmerült költségeket.

3) A Németországi Szövetségi Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. július 11-i nyilvános ülésen.

E. Coulon H. Legal

hivatalvezető elnök